

Maanmittari-brändiä on syytä kehittää ja avainasemassa ovat ammatilliset järjestöt.

MAANMITTARI® VAI MAANKÄYTTÖINSINÖÖRI?

ENSI SYKSYNÄ tulee kuluneeksi 50 vuotta, kun kursimme aloitti opinnot Teknillisessä korkeakoulussa, Otaniemessä.

On ylivoimaista yrittää kuvata muutosta, joka alalamme on tapahtunut olosuhteissa sekä välineistön, työtapojen ja ammattitaidon suhteen. Oikeastaan entistä muistuttaa perustehtävien ohella vain korkeakoulun päärakennus, jossa aloitimme ensimmäisenä sukupolvena. Nyt sekin on remontissa niin kuin moni tuon ajan opiskelijoistakin.

Myös maanmittauspäivät täyttävät tänä vuonna 50 vuotta. **Jukka Artimo** esitteli laatimansa ansiokkaan päivien historian ja seinäjokelaiset järjestivät mainiot päivät, näillä näkymin ilman tietoa jatkosta.

Kuuluminen omaan ammatilliseen yhdistykseen oli 1960-luvulla kutakuinkin selviö ja maanmittaritunne vahva. Opiskeltiin maanmittausosastolla kartta- tai kiinteistötehtäviin. Näiden tehtävien ulkopuolelle sijoittuneet olivat harvinaista porukkaa, kuten esimerkiksi arvostetut **Markku Teräsmä** Kangasalan kaavoitusjohtajana tai **Aaro Eero-lainen** puunjalostusyhtiön kiinteistöpäällikkönä. Muitakin tietysti löytyi.

Maanmittausalaan sitoivat opiskelun lisäksi ammatillinen järjestäytyminen, selkosektoriset työt sekä eräät muutkin tekijät, kuten juuri Maanmittauspäivät ja yhteinen ammattilehti.

Kansa tunsi hyvin maanmittauskonttorin, peruskartan ja maanmittausinsinöörin – maanmittarin, nämä kelpo ”brändit”.

Nyt opiskelun ja ammattikuvien monipuolistuttua ja laajennuttua monenlaisiin tehtäviin, organisaatioihin ja työsuhteisiin on identiteettikin himmenemässä. Käytännössä se ilmenee myös ammattijärjestöjen laskevissa jäsenmäärissä. Valmistuvat eivät jatkossa ole maanmittausinsinöörejä vaan maistereita tai amk-insinöörejä. Maanmittausosasto ja Yhdyskuntasuunnittelun tutkimus- ja koulutuskeskus yhdistettiin Maankäyttötieteiden laitokseksi. Maanmittausalalle valmistutaan tulevaisuudessa

kolmesta eri maisteriohjelmasta: kiinteistötaloudesta, maankäytön suunnittelusta ja liikennetekniikasta sekä geoinformatiikasta. Sana maanmittari näkyy vain laitoksella hallinnossa, opetuksessa ja tutkimuksessa ja opiskelijajärjestön, *Maanmittarikillan* nimessä.

Onko identiteetistä puhuminen vain nostalginen tunneasia? Kyllä ja ei. Ihmisen, ”putkiaivoisten” insinöörienkin, ajatteluun vaikuttavat sekä tunne että järki. Markkinointiviisat sanovatkin, että tunteen, siis mielikuvien, merkitys on päätöksenteossa keskeinen. Sitähän todistavat mm. mielikuvien yleisyys mainonnassa ja brändit.

Ehkä olisi syytä ammattikuntana hyödyntää työmarkkinoilla myös tunteen lainalaisuuksia. Siis oman edun vuoksi, jos jonkun edun tai tavoiteltavan asiantilan yhteiseksi koemme. Maanmittari olisi oiva brändi edelleen kehittäväksi ja tiettyjä ammatillisia valmiuksia voitaisiin ”tuotteistaa”: maankäyttöinsinööri, kaavoitusinsinööri, kiinteistöasiantuntija, ympäristöasiantuntija, kiinteistötalouden asiantuntija, paikkatietoinsinööri jne. ”Esimerkiksi kiinteistötekniikan ja maankäytön suunnittelun opintoja yhdistämällä voidaan saada uutta osaamista kuntiin niiden maankäyttöpölypolitiikan hoitamiseksi”, vakuuttaa professori **Arvo Vitikainen**.

Pitäisi rakentaa yhteinen brändi: auktorisoitu ja rekisteröity Maanmittari tai Maanmittausinsinööri sekä yliopistot ja ammattikorkeakoulun ammattilaisille, samalla tavalla kuin ovat asianajaja, tilintarkastaja KHT tai AKA-arvioitsija. Se olisi kuin tuoteseloste ja motivoisi myös ammattijärjestöön kuulumista.

Brändi tarvitsee ruokamultaa ja näivettymisen torjuntaa. Yksi kasvualusta, Maanmittauspäivät, odottaa uutta muotoa. Myös ammatillisten yhdistysten pitäisi löytää houkuttelevia toimintamuotoja ja keinoja. Ammattilehtemme, *Maankäyttö*, joutuu pohtimaan uusia malleja ilmoitustuottojen hiipuessa ja kilpailevien viestintämuotojen yleistyessä yritysissä ja jakelutekniikoiden kehittyessä.

Ruotsissa maanmittareiden ammattijärjestö hakeutui yhteen huomattavasti suuremman Yhdyskuntarakennus-

tajien (*Samhällsbyggare*) liiton kanssa. Järjestöyhteistyön lisäksi järjestetään yhteiset Yhdyskuntarakentajapäivät (*Samhällsbyggardagarna*) sekä julkaistaan lehteä *Samhällsbyggaren*. "Alku ei ole mennyt vaikeuksitta, se vaatii aikaa", kertoi monivuotinen pohjoismaisen yhteistyön rakentaja **Göran Eriksson**. Suurempi järjestö ja myös uusi sukupolvi ovat häivyttäneet maanmittari-identiteettiä. Maanmittari on korvautumassa sanalla "yhdyskuntarakentaja" (*samhällebyggare*), jota nuoret kernaammin käyttävät.

Maanmittauspäivät voisivat yhdistyä *Paikkatietomarkkinoiden* kanssa. Niihin voitaisiin yhdistää vaikkapa Kuntaliiton tilaisuuksia, mikseipä vaihtelevasti Kartografisen Seuran, Maanmittaus-tieteiden Seuran tilaisuuksia ja pohjoismaisia kokoontumisia. Se merkitsisi päällekkäisen järjestelytyön vähenemistä ja uutta vetovoimaa, ehkäpä järjestelyjen ammattimaistumistakin talkootyön ohella. Myös näytteilleasettajat saisivat lisäpotkua. Monipuolisempi tietoisku- ja luentotarjonta tuottaisi aitoa koulutustutkimuspohjaa useammille. Vahvat päivät loisivat vahvaa kysyntää ja kiinnostusta, joihin osallistuminen olisi työnantajillekin käypä investointi. Sosiaalisten kontaktien hoito vahvistuisi.

Maanmittari-brändiä pitäisi muokata maankäyttöinsinööriin suuntaan. Yhteinen nimittäjä on maa ja maanmittari on maa-asioiden moniosaaja. "Kunnissa maankäyttö tiedonkeruineen, suunnitelmineen ja toteutuksineen ovat äärimmäisen keskeisiä", sanoo **Matti Holopainen** Kunta-

liitosta. "Tässä pitäisi voimia yhdistää ja lisätä yhteistyötä suunnitelmien toteuttajien suuntaan."

Maanmittari-brändin kehittäminen ja peruslannoitus vaativat – kuinkas muuten – laajaa yhteistyötä: järjestöt, seurat, Maanmittauslaitos ja Kuntaliitto ja yritykset. Näiden asioiden edistäminen on ammatillisten järjestöjen tärkeimpiä tehtäviä, suorastaan suorastaan toiminnan ruisleipää.

Maanmittari vai maankäyttöinsinööri vai ko *samhällsbyggare* – siinä kysymys. No rannalta on helppo huudella.